

Ωρα 19.02' ανέρχεται στην Έδρα ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίασή μας.

Αγαπητοί και αγαπητές Έφηβοι Βουλευτές, μέλη της Δ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, με χαρά συγκίνηση και αίσθημα ευθύνης σας καλωσορίζω σ' αυτό τον ιερό χώρο, στα φιλόξενα έδρανα της Βουλής των Ελλήνων.

Καλωσορίζω ιδιαίτερα τους Έφηβους Βουλευτές του Απόδημου Ελληνισμού, Ελληνόπουλα δεύτερης και τρίτης γενιάς που αποτελούν ζωντανούς μάρτυρες της πολιτισμικής δύναμης του ελληνικού έθνους.

Καλωσορίζω με ξεχωριστή συγκίνηση τους Έφηβους Βουλευτές από τη μαρτυρική Κύπρο που μαθαίνουν να φυλάττουν Θερμοπόλες, υπερασπίζοντας όχι μόνο με την ανδρεία και την αρετή αλλά και με τη γνώση και την οικουμενική και κοινωνική προκοπή της χώρας τους τα δίκαια στη διεθνή σκηνή.

Φίλες και φίλοι, η Βουλή των Εφήβων έχει ήδη καταστεί θεσμός. Τον αγκαλιάσατε με το ζήλο και τον αυθορμητισμό σας εσείς η μαθητική νεολαία της Ελλάδας, της Κύπρου και του Απόδημου Ελληνισμού και τον αποδέχθηκε με ενθουσιασμό η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της.

Υπάρχουν και ελάχιστες εξαιρέσεις για να επιβεβαιώνεται ο κανόνας. Γι' αυτές τις περιπτώσεις χρειάζεται κάποια απάντηση. Πρέπει να πούμε ότι οι Έφηβοι Βουλευτές δεν έρχονται εδώ αναζητώντας Βήμα εντυπώσεων και κραυγών. Οι Έφηβοι Βουλευτές με αφετηρία τις ιδιαίτερες πατρίδες τους μεταφέρουν σ' αυτό το χώρο τις αγωνίες, τους φόβους και κυρίως τις ελπίδες που κυοφορούνται οπουδήποτε χτυπάει η καρδιά του Ελληνισμού.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν καλά και σε βάθος τις γενιές που τώρα μπαίνουν στο στίβο της ιστορίας. Θα μου επιτρέψουν να επιμείνω ότι κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τον τοκετό της νέας Ελλάδας, τον τοκετό των νέων ιδεών, τον τοκετό των νέων οραμάτων, αυτών που θα προσδιορίσουν την Ελλάδα και τον Ελληνισμό της αύριο.

Η Βουλή των Εφήβων φέρνει στο προσκήνιο της δημόσιας και της κοινωνικής ζωής της χώρας, το νεανικό σας ενθουσιασμό, το αγνό σας όραμα για ένα καλύτερο και δικαιότερο κόσμο, την ευφάνταστη δημιουργικότητά σας, την επαναστατημένη σας ηθική συνείδηση. Δημιουργεί εντάσεις και αντιστάσεις που ευαισθητοποιούν, κινητοποιούν και γονιμοποιούν την κοινωνία των πολιτών, απαλλάσσοντάς την για λίγο από τον εφιάλτη της ρουτίνας και της καθημερινότητας. Εντάσσει δυναμικά το νέο μέσα στο παλιό αγνοδείχνοντας τα σημάδια της συλλογικής μας ανανέωσης. Αυτός είναι ο πυρήνας, ο στόχος αυτού του θεσμού, «για να λάβουν τα όνειρα εκδίκηση», όπως είπε ο ποιητής και για να γίνει ο αλλοτριωμένος κόσμος που ζούμε στη χαραυγή του νέου αιώνα αντάξιος των αγώνων κάθε γενιάς που προηγήθηκε και αυτών των γενιών για ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη, δημοκρατία, ατομική και συνολική προκοπή.

Με την καθοδήγηση και φροντίδα της επιτροπής του προγράμματος, που όπως γνωρίζετε πλαισιώνεται από εκλεκτά στελέχη του πνεύματος και της ακαδημαϊκής διάνοησης, της δημόσιας ζωής και εκπαίδευσης, με τη συνδρομή των καθηγητών-συνδέσμων και άλλων εκπαιδευτικών σε κάθε σχολική μονάδα, όπως και των αξιολογητών. Σε όλους θέλω να απευθύνω ένα θερμό ευχαριστώ. Μα, πάνω απ' όλα, με τη δική σας φιλότιμη προσπάθεια κατακτήσατε αυτή την επίζηλη θέση

του Έφηβου Βουλευτή, συναγωνιζόμενοι δημιουργικά με δέκα εννέα χιλιάδες εκατόν εβδομήντα πέντε συμμαθητές σας.

Στις συζητήσεις που θα διεξαχθούν στις Επιτροπές και στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, χωρίς να πάψετε να εκφράζετε τον εαυτό σας, οφείλτε νομίζω να λειτουργήσετε ως συλλογικό σώμα, αυτεξούσιο πάνω από κάθε κηδεμονία, να υπερκεράσετε τις τυχόν αντιθέσεις, να συνθέσετε διαλεκτικά τους ποικιλότροπους προβληματισμούς σας.

Οφείλτε επίσης να εκπροσωπήσετε εμάς το σύνολο όσων, από την Ελλάδα, την Κύπρο, την Ευρώπη, την Αμερική, την Αφρική, την Ασία και Αυστραλία, έλαβαν μέρος στα προηγούμενα στάδια αυτού του προγράμματος.

Φίλες -πλεονάζετε στον αριθμό- φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ζούμε σε μια εποχή ρευστότητας και μεταβατικότητας που κυριαρχείται από τη δυναμική της οικονομικής και πληροφορικής παγκοσμιοποίησης. Η διαδικασία αυτή τείνει να αποδυναμώνει την πολιτική εξουσία και την πολιτική, μετατρέποντάς την σε εξάρτημα της οικονομίας, αντιστρέφοντας τους όρους, θραύει τα ελληνικά σύνορα, συνθλίβει τις ελληνικές παραδόσεις και μεταμορφώνει –αυτή είναι μια απέραντη ελευθερία της αγοράς– το άτομο σε μανιακή καταναλωτική μηχανή. Ταυτόχρονα η βία του πολέμου καταδυναστεύει σημαντικές περιοχές της γης. Πλησίασε κοντά μας, εμφωλεύθηκε στη γειτονιά μας και καιροφυλακτεί ως τυφλή, αυθαίρετη απειλή, δυστυχώς, στο όνομα των ανθρώπινων δικαιωμάτων τα οποία από μεγάλα ιδανικά κατάντησαν ευτελές πρόσχημα αφόρητης βαναυσότητας. Αυτά που συνέβησαν, αυτά που συμβαίνουν γύρω μας και πολύ κοντά μας, είναι καταφανώς άδικο. Είναι κραυγαλέως αυθαίρετα, είναι απάνθρωπα και δεν μπορεί να είναι το τέλος της ιστορίας του ανθρώπου, αν έτσι την εννοούν κάποιοι που μίλησαν πιο πριν

για το τέλος της ιστορίας, ευαγγελιστές αυτής της παγκοσμιοποίησης, η αδικία, το ψέμα, η αυθαιρεσία, η βαναυσότητα, η απανθρωπιά.

Το ερώτημα που αναβλύζει σχεδόν αυτονόητο είναι: πώς αντιδρά κανείς σε όλα αυτά; Κάποιοι επιχειρούν να καταστήσουν ελκυστική τη μηδενιστική στάση. Προτείνουν στη νεολαία, σε όλους μας, την αδιαφορία και τη διαρκή αποχή από τα κοινά. Αυτό, νομίζω ότι είναι λάθος. Η ιστορία του ανθρώπου δεν γνώρισε ποτέ αδιέξοδα. Ο άνθρωπος ποτέ δεν υποτάχθηκε, ειδικά σε εκείνες τις επιλογές που φαίνονται μοιραίες είτε σε προσωπικό είτε σε γενικότερο επίπεδο. Η τάση του είναι να αντισταθεί.

Δεν αξιώνει κανείς σήμερα ατομικές προσπάθειες συλλογισμού. Τα πιο συναρπαστικά άλλωστε, τα πιο μεγάλα, τα πιο σημαντικά στην ιστορία του ανθρώπου υπήρξαν καρπός συλλογικής προσπάθειας και δράσης. Δεν είναι λοιπόν οι ώρες της μοναξιάς. Σέβομαι και τη νοοτροπία του αναχωρητισμού. Είναι όμως, πιστεύω, πάντοτε η ώρα για μεγάλες συλλογικές προσπάθειες, για μεγάλα κινήματα που έχουν κατακάθαρους συλλογικούς στόχους και ένα απεριόριστο σεβασμό, στο άτομο, στον άνθρωπο.

Είμαι βέβαιος ότι οι λαοί θα σπάσουν τα δεσμά της προπαγάνδας και της κατευθυνόμενης, της ψεύτικης αλήθειας, που εκπορεύεται από συγκεκριμένα κέντρα. Δεν ξέρω πόσο χρόνο θα πάρει αυτό, αλλά είμαι βέβαιος ότι θα συμβεί.

Είμαι βέβαιος ότι οι νεολαίες όλου του κόσμου πολύ γρήγορα θα συναντηθούν στα μεγάλα στάδια των πανανθρώπινων αξιών. Και είμαι βέβαιος ότι η δική σας γενιά, η δική μας νεολαία, δεν θα λείψει από τη συνάντηση αυτή.

Πολλά είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μεταβιομηχανικές κοινωνίες στο τέλος του 20ου αιώνα, στη χαραυγή του 21ου αιώνα, όπως η άκρατη διεθνοποίηση της αγοράς, η παθολογία της βίας σε όλες τις μορφές, η φτώχεια, η

ανεργία, η περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού της γης, η άνιση πρόσβαση στις πηγές της γνώσης και των πληροφοριών, η υπερχρέωση των υπανάπτυκτων χωρών, τα μεγάλα οικολογικά προβλήματα που θέτουν σε κίνδυνο τις μορφές ζωής πάνω στον πλανήτη μας, οι επιδημίες, η εμπορευματοποίηση του ελεύθερου χρόνου, του πολιτισμού, η αυξανόμενη πολιτισμική ομοιομορφία, η θραύση των δεσμών κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, η υποτίμηση του ρόλου του κράτους, η επίθεση ενάντια στην έννοια του κοινωνικού κράτους, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της κοινωνικής αλληλεγγύης, η υπονόμευση της εθνικής κυριαρχίας, η υποταγή των πάντων στα συμφέροντα ισχυρών παραγόντων της οικονομικής ολιγαρχίας που ελέγχουν κατά κανόνα ισχυρά μέσα μαζικής ενημέρωσης, η ιδιότυπη, η αδιαφορία των πολιτών για την πολιτική, ως δύναμη άσκησης ελέγχου και αλλαγής του κόσμου, η γενικευμένη αβεβαιότητα και ανασφάλεια των ατόμων μπροστά σε έναν κόσμο που μοιάζει παράλογος και ασταθής, αλλάζει διαρκώς, η εμμονή στον σκληρό πυρήνα της πολιτισμικής ταυτότητας των εθνών και των μειονοτήτων και η αδυναμία ή η άρνηση της κατανόησης των άλλων και τόσα άλλα.

Θα σταθώ σε ένα από αυτά: Η παιδεία συνεχίζει να είναι ο μεγάλος ασθενής σε ολόκληρη σχεδόν την Ευρώπη. Δεν είναι τόσο οι τεχνικές της εκπαιδευτικής προσπάθειας που φέρουν την ευθύνη για μια ιδιότυπη κατάσταση που έχει φθάσει στα όρια της κρίσης. Το μεγάλο πρόβλημα στην ευρωπαϊκή εκπαίδευση είναι, κατά τη γνώμη μου, η αποϊδεολογικοποίηση της παιδείας. Γνώσεις σωρεύονται. Οι ευκαιρίες της εκπαιδευτικής έρευνας πολλαπλασιάζονται. Δεν απουσιάζουν οι εκπαιδευτικοί στόχοι. Ο μεγάλος απών, όμως, είναι το συνολικό όραμα του ευρωπαϊκού πολίτη. Τα συνθήματα που κατασκευάζονται στα γνωστά ή άγνωστα κέντρα εκπομπής ιδεών και λέξεων δεν μπορούν ποτέ να αποκτήσουν νόημα, όσο η σημερινή Ευρώπη δεν μπορεί να υποσχεθεί στον αυριανό πολίτη της έναν κόσμο αληθινής δικαιοσύνης, γνήσιων δημοκρατικών διαδικασιών, σεβασμού στον ίδιο τον πολίτη και την ιδεολογική και πολιτισμική του ταυτότητα και ιδιαιτερότητα. Σε μία τέτοια Ενωμένη Ευρώπη προσβλέπουν οι λαοί της, μία τέτοια Ενωμένη Ευρώπη μπορεί να εξασφαλίσει ειρήνη, ασφάλεια, προκοπή σε όλους τους πολίτες της.

Οι διαρκώς πολυπλοκότερες κοινωνίες της αφθονίας, του πολιτικού και πολιτισμικού δήθεν πλουραλισμού, της δήθεν πολιτικής ορθότητας, της υπέρβασης των αναστολών, του ηδονισμού, της ελάχιστης προσπάθειας της ανάδειξης των συμφερόντων του ατόμου σε απόλυτο κριτήριο και της αδιαφορίας για τους άλλους, είναι κοινωνίες παθολογικές.

Όμως στις δημοκρατίες δεν επιτρέπονται τα πάντα. Στις δημοκρατίες το ατομικό συμφέρον οφείλει να εξυπηρετεί το συλλογικό αγαθό. Στις δημοκρατίες πρέπει να υπάρχουν κανόνες τους οποίους οφείλουν να σέβονται τόσο οι παράγοντες του πολιτικού συστήματος, όσο και οι πολίτες, αφού ο νόμος ταυτίζεται με τη συλλογική βούληση.

Στις δημοκρατίες, η εγγύηση των πολιτικών και των κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών, η ανοικτή πρόσβαση στις πηγές γνώσης και εξουσίας και η λειτουργία του κράτους ως εγγυητή του δημόσιου συμφέροντος, είναι ο μόνος τρόπος για να αμβλύνονται οι κοινωνικές και οι οικονομικές διαφορές μεταξύ των ανθρώπων, ώστε να μην υποκαθιστά τον πολίτη ο οικονομικά ισχυρός, ο πολιτικός καιροσκόπος ή κάθε επίδοξος και αυτόκλητος σωτήρας.

Στις δημοκρατίες, ο σεβασμός της διαφορετικότητας των άλλων και η αναγνώριση της ιδιαιτερότητάς τους πρέπει να λειτουργεί ως δεσμευτική αρχή για όλους,

τόσο από την ομάδα που πλειοψηφεί, όσο και από τις μειοψηφούσες ομάδες, δημιουργώντας έτσι σχέσεις διαλόγου και αμοιβαίας κατανόησης.

Στις σύγχρονες δημοκρατίες, η αυξανόμενη αλληλεξάρτηση μεταξύ των ανθρώπων, δεν πρέπει να λειτουργεί ως μοχλός ιδεολογικής χειραγώγησης και τυποποίησης της συμπεριφοράς των πολιτών ούτε ως μονοδιάστατη επιβολή ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής και αντίληψης.

Στις σύγχρονες δημοκρατίες, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πολύ συχνά εκφράζουν ισχυρά οικονομικά συμφέροντα. Εμπορευματοποιούν την πληροφορία, δημιουργούν ή συγκαλύπτουν γεγονότα, διαμορφώνουν συλλογικές τάσεις, μετατρέπονται σταδιακά σε μοναδικό νομέα της δημόσιας σφαίρας, υποκαθιστώντας τον κοινοβουλευτικό και τον γνήσιο κοινωνικό διάλογο, ακόμα και τη διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης. Το παρακολουθούμε συχνά στα «παράθυρα» των διαφόρων τηλεοπτικών μέσων. Διαχέουν ένα αίσθημα συλλογικής αβεβαιότητας και πανικού, δραματοποιώντας τις ειδήσεις και κατασκευάζοντας διαρκώς νέες περιοχές ενδιαφέροντος που κάνουν την ανθρώπινη ζωή να μοιάζει σαν μια ακατανόητη ροή, παράλληλων και ασύνδετων μεταξύ τους εικόνων.

Πρέπει νομίζω να επιστρέψουν στον βασικό τους ρόλο που είναι κριτικός και παιδαγωγικός, στη δημιουργία ενημερωμένου και αυτόνομου κοινού ικανού να ασκήσει έλεγχο στην πολιτική εξουσία, ενεργοποιώντας εστίες δημοκρατικού διαλόγου. Προς αυτή την κατεύθυνση οφείλουν να βοηθήσουν τα μέσα και η πολιτεία, αλλά κυρίως η κοινωνία με την ανάλογη στάση, με την ανάλογη συμπεριφορά της στις υπερβολές στις οποίες αναφέρθηκα πριν.

Απέναντι στα παθολογικά αυτά φαινόμενα, γενικώς τι μπορούμε να αντιτάξουμε; Πρώτα-πρώτα την αντίληψη και τη βίωση της δημοκρατίας, όχι μόνο ως τρόπου διακυβέρνησης, αλλά και ως καθημερινής πρακτικής, ατομικής και συλλογικής. Τον αγώνα για τη δημιουργία μιας οικουμενικής συνείδησης, μιας παγκόσμιας κοινωνίας πολιτών που θα κατοχυρώνει την ιδιότητα του πολίτη σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης. Και τέλος, την υπέρβαση των ρατσιστικών, εθνικιστικών, θρησκευτικών και βιολογικών προκαταλήψεων που μετατρέπουν τη διεθνή σκηνή σε αρένα για την επικράτηση του πιο ισχυρού, του πιο αδίστακτου.

Αγαπητοί φίλοι, αγαπητές φίλες, Έφηβοι Βουλευτές. Σε αρκετές από τις προηγούμενες γενιές όπως στη δική μου, η ιδεολογία και το περιεχόμενό της υπήρξε προσδοκία, γεννούσε ελπίδες, προκαλούσε αντιπαραθέσεις και όχι σπάνια συγκρούσεις. Σήμερα ζούμε τη φάση της φαινομένης απόρριψης των ιδεολογιών. Είναι και η μη ιδεολογία ενδεχομένως μία μορφή ιδεολογικής τάσης. Η μη ιδεολογία δεν υπόσχεται τίποτα. Η μη ιδεολογία δεν γεννά τίποτα, αν όχι το ατομικό, οπωσδήποτε τίποτα το συλλογικό, το γενικότερο. Η μη ιδεολογία δεν προκαλεί τίποτα το δημιουργικό, δεν καρποφορεί, συνήθως όμως κρύβει τη συνθλιπτική ιδεολογία της ιδιοτέλειας της προσωπικής, της ξέφρενης κατανάλωσης όλων των αρνητικών φαινομένων που ζούμε. Ιστορικά γνωρίζουμε πώς έχει καταγραφεί αυτό το φαινόμενο. Είναι παρακμή. Είναι η παρακμή. Και τέτοιες ιστορικές περιόδους, έχει γνωρίσει δυστυχώς η ανθρωπότητα. Πρέπει να αγωνισθούμε να μην τις ξαναγνωρίσει.

Φίλες και φίλοι, η Δημοκρατία δεν είναι δεδομένη. Η ισότητα των ανθρώπων δεν είναι ένα απλό αριθμητικό μέγεθος. Η Δικαιοσύνη δεν είναι μία εξίσωση με λίγους ή πολλούς άγνωστους παράγοντες. Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι νομικές διαδικασίες που διασφαλίζουν την προσωπική ελευθερία, την τιμή, την υπόληψη, ή τις περιουσιακές μας αξιώσεις. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια αφορά όλους μας και το σύνολο της δράσης μας, των εύλογων προσδοκιών μας και τις δια-

προσωπικές μας σχέσεις. Όλα αυτά μπορούν να αποτελούν το ελάχιστο περιεχόμενο της προσωπικής μας, της ατομικής μας ιδεολογίας. Μπορούν να ικανοποιούν ακόμα και το σύνολο των ιδεολογικών ανησυχιών μας. Όλα αυτά μπορούν να αποτελέσουν την ιδεολογική αφετηρία για προσωπικές αναζητήσεις, για συλλογικές περιπέτειες και πηγή έμπνευσης μεγάλων κινημάτων.

Τέλος, δύο λόγια για την πατρίδα, την Ελλάδα. Ορισμένοι με πνευματική αυταρέσκεια, δείχνουν εκείνους που καπηλεύονται την πατρίδα απαξιωτικά και με έκδηλη περιφρόνηση. Υπάρχουν πράγματι και αυτοί και τέτοιοι. Όμως ο κίνδυνος της καπηλείας μιας ιδέας και ενός ιδανικού, δεν πρέπει να οδηγήσει στην απάρνηση του ιδανικού και της ιδέας. Δεν είναι ντροπή λοιπόν η αγάπη για την πατρίδα.

Δεν είναι ντροπή η ομολογία, η δημόσια εξομολόγηση αυτής της αγάπης. Δεν είναι ντροπή πάνω από όλα η υπεράσπισή της. Είναι το πρώτο καθήκον μας. Ιδιαίτερα σήμερα η πατρίδα έχει ανάγκη όλους μας, την πίστη μας σ' αυτή, την αφοσίωσή μας.

Γνωρίζουμε τη στρατηγική της εξ ανατολών γειτονικής μας χώρας. Η απειλή δυστυχώς είναι διαρκής και εκφέρεται με ύπουλη και κατευθυνόμενη τακτικότητα.

Εμείς προτείνουμε και θα τείνουμε πάντα χέρι φιλίας σε όλους τους λαούς και στο γειτονικό μας λαό, γιατί πιστεύουμε στην ειρήνη και τη συνεργασία των λαών και θέλουμε να εμπιστευθούμε και να επενδύσουμε στα σημεία και στα στάδια της συνάντησης και κοινής άθλησης. Αλλά δεν παραιτούμαστε από τη δική μας πατρίδα, από την κληρονομιά, που απλόχερα και γενναιόδωρα μας χάρισαν τα ιδανικά που ενέπνευσαν και τις προγενέστερες γενιές και τις δικές μας γενιές, τα ιδανικά που κινούν και τις σημερινές γενιές.

Έφηβοι Βουλευτές της Δ' Συνόδου, σας ευχαριστώ για την εδώ παρουσία σας. Ευχαριστώ στα πρόσωπά σας και όλους τους συμμαθητές σας που έλαβαν μέρος σ' αυτό το πρόγραμμα της Βουλής των Ελλήνων και των Υπουργείων Παιδείας της Ελλάδας και της Κύπρου. Η ελληνική κοινωνία χρειάζεται τη δημόσια κριτική σας και το γνήσιο λόγο σας, την αυθεντικότητα της δημιουργικής σας προσπάθειας.

Στις Επιτροπές και στην Ολομέλεια μιλήστε με σεβασμό στις καθιερωμένες διαδικασίες, διατυπώστε όμως ζωντανό και πλούσιο προβληματισμό.

Επικοινωνήστε, γευθείτε με όλες σας τις δυνάμεις, τη χαρά της διαβούλευσης και της σύνθεσης των ποικίλων απόψεων. Εργαστείτε δημιουργικά και αποτρέψτε κάθε προσπάθεια καπηλείας και εκμετάλλευσης των ιδεών και του λόγου σας. Ελπίζω αυτό να μην ακούγεται μόνο από εσάς -πιστεύω ότι δεν το έχετε ανάγκη- αλλά από όσους, έξω από την Αίθουσα αυτή θα σταθούν σε κάποιες φράσεις σας, σε κάποιες κινήσεις σας, όχι στο περιεχόμενο, στην ουσία των συλλογισμών, του προβληματισμού σας, του λόγου σας.

Διεκδικείστε όμως εσείς την πρωτοτυπία και την ιδιαιτερότητά σας. Είσαστε νέοι άνθρωποι, το δικαιούσθε και το αξίζετε. Μην εκχωρείτε σε άλλους, σε κανέναν, τις δικές σας ευαισθησίες.

Εύχομαι καλή επιτυχία στο έργο σας, για το καλό της νεολαία σας, για το καλό της Πατρίδας μας, για το καλό της Δημοκρατίας μας, για το καλό κάθε μαχόμενου ανθρώπου, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη, που βλέπει στη νέα γενιά όλων των πατριδών την ελπίδα για ένα καλύτερο και δικαιότερο κόσμο. Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής του προγράμματος και αγαπητός φίλος σε όλους μας κ. Σαμαράκης, έχει το λόγο.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ: Κάτσε καλά... κάτσε καλά...

(Χειροκροτήματα)

κάτσε καλά Γιώργο, Δημήτρη, Μαρία, Πηνελόπη, Ελπινίκη, Τζαμπίκα, Βασίλη... εσύ όμως, Βασίλη, όπως και εσείς όλες και όλοι, φίλες και φίλοι, είστε σαν τον Βασίλη του δημοτικού τραγουδιού στον οποίον, μέσα στη φωτιά του υπέρ πάντων αγώνα του Έθνους του '21, το κατεστημένο της εποχής έλεγε: «Βασίλη, κάτσε φρόνιμα να γίνεις νοικοκύρης, να 'χεις κοπάδια πρόβατα, να 'χεις κοπάδια γίδια...». Αλλά ο Βασίλης φλεγόταν από τον πόθο, από τον έρωτα της ελευθερίας και έτσι πήγε να αγωνιστεί και αυτός τότε για την ελευθερία της πατρίδας μας, της Ελλάδας.

Σήμερα, σε έναν κόσμο, όπου οι μόνες αξίες που ευημερούν είναι οι χρηματιστηριακές, εσείς και τα νιάτα σε όλο τον πλανήτη αγωνίζεστε για έναν κόσμο με ειρήνη, ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη, χωρίς ανεργία, χωρίς ρατσισμό, έναν κόσμο με φως και ομορφιά. Αγωνίζεστε όπως αγωνίστηκαν οι νέοι της Ελλάδας στη δικτατορία της 4ης Αυγούστου, το '40, στην κατοχή, στη χούντα – ναι στη χούντα– πάλεψαν και θυσιάστηκαν ο Αλέκος Παναγούλης, ο Σπύρος Μουστακλής και τόσοι άλλοι.

Αγωνιστείτε, φίλες και φίλοι, με τον λόγο, τον προφορικό και τον γραπτό, με τον δημιουργικά ανατρεπτικό σας λόγο. Αγωνιστείτε και με το υπόδειγμα της ζωής σας. Μη προδώσετε ποτέ τα όνειρα που έχετε σήμερα. Σήμερα, σ' αυτόν τον χώρο της δημοκρατίας, σας καλωσορίζει η Επιτροπή της «Βουλής των Εφήβων» που έχω την τιμή και τη χαρά να εκπροσωπώ τώρα, της «Βουλής των Εφήβων» που είναι έμπνευση και δημιουργία του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων Απόστολου Κακλαμάνη.

(Χειροκροτήματα)

Φίλες και φίλοι, με τα κείμενά σας μας δώσατε και εφέτος ελπίδα και δύναμη. Καλωσορίζουμε με χαρά και τα πρωτάκια μας της Α' Λυκείου. «Η φαντασία στην εξουσία» είναι εφέτος το σύνθημά μας. Εντάξει. Αλλά το ερώτημα είναι: όταν η φαντασία γίνει εξουσία, θα είναι πάντα σε εγρήγορση, ή θα στερέψει;

Αντισταθείτε σ' αυτούς που θέλουν να δολοφονήσουν τα όνειρά σας. Αντισταθείτε!..

(Ορθιοι οι έφηβοι βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, Έφηβοι Βουλευτές, λύεται η συνεδρίαση.

Ωρα λήξης 19.45'.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ